

ADALET ve KALKINMA PARTİSİ T.B.M.M. Grup Başkanlığı
Tarih : 04.04.2006
Sayı : 1134

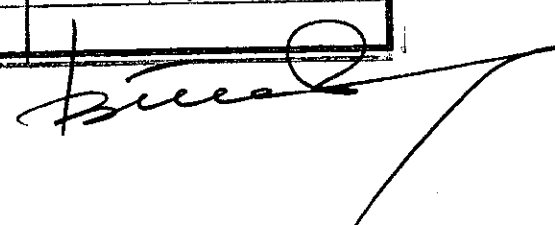
2/792
21362-53593

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Köy Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim ve genel gerekçe
ilişikte sunulmuştur.
Gereğini arz ederim. 04.04.2006.

Osman KILIÇ
Sivas Milletvekili

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI			
Tali Komisyon			
İşleri		2/792	
22.5.2006			
Adı	Millet	İ. No	İ. No
M. KILIÇ	1	1134	1/2
BASKAN			

GENEL GEREKÇE

Köylerimizin bir çoğu 1924 yılında çıkarılan Köy Kanununda yapılması mecburi olan şartları halen sağlayamamış durumdadır. O yıllarda zorunlu tutulan içme suyu, her eve üstü kapalı kuyusu bulunan bir hela, okul, mescit ve benzeri hizmet alanlarına bugünün koşullarında dahi sahip olamayan köylerimiz bulunmaktadır. Bu gün için ulaşım, eğitim, sağlık gibi zorunlu hizmetleri sağlayamayan köylerimize nazaran, bu imkanlardan kısmi de olsa faydalananlara ekonomiyi zorlayarak hizmet götürülmeye çalışılmaktadır. Vatandaşımızın sağlık ve eğitim başta olmak üzere günlük yaşamını sürdüreceği asgari şartların tam anlamıyla sağlanılmadığı ortadadır. Köylerimizin ihtiyacı olan öğretmen, ebe, imam ihtiyacı tam olarak karşılanamamıştır. Bu koşulların yerine getirilememesinde ekonomik ve bürokratik zorluklar yanında yerleşim alanlarının ve doğal koşulların önemli bir ağırlığı vardır.

Bağlı bulunduğu il veya ilçeye çok yakın olmasından kaynaklanan göçler sonucu 10'dan daha az sayıda haneye sahip köyler için yatırımlar yapılmakta hiç de küçümsenmeyecek rakamlarla ödenekler ayrılmaktadır. Örneğin Sivas'ta nüfusu 100'ün altında 470, 150'nin altında 650 civarında köy bulunmaktadır, hatta 2-3 kişinin yaşadığı veya hiç nüfusu kalmamış hala tüzel kişiliği devam eden köyler vardır. İnsanımızın günlük yaşamını sağlıklı sürdürmesi için gereken hizmetlerin alt yapı ve işlev maliyetlerinin yüksekliğini göz önüne aldığımız zaman çok az sayıda insanın faydalandığı ve doğal zorlukları aşarak ortaya konacak yatırımların ekonomik açıdan doğru olmadığı açıktır.

Devletimiz en ücra yerleşim yerlerindeki vatandaşına hizmet götürecektir, bu sosyal devletin en önemli görevidir. Ancak gerek nüfus azlığı gerekse ulaşım imkanlarının zorluğu sebebiyle bu tür köylerimizi, yöre bilincini ihmal etmeden, ulaşımı kolay ve tarıma imkan veren alanlarda birleştirmenin faydalı olacağına kaniyiz. Ulaşımı kolay ve makul bir nüfus oranına sahip birleştirilmiş yeni yerleşim alanlarında hizmet maliyet oranları düşecek ve halkımız geniş ve sürekli olarak hizmet alırken, ekonomik anlamda önemli bir kazanım sağlanmış olacaktır.

KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1.- 18.3.1924 tarihli ve 442 sayılı Köy Kanunun 89 ncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir;

Madde 89.- İşbu Köy Kanunu son yapılan nüfus sayımına göre nüfusu 150'den fazla olan köyler içindir. Nüfusu 150'den aşağı düşen köyler, kuş uçuşu azami 5000 metre mesafedeki yerleşim ve ulaşımına en müsait olan, Valilikçe Köy Kanunu ek 10ncu maddede belirtilen Köy Yerleşme Alanı Tespit Komisyonunun mutabakata vardığı köylerden birine bağlanır. Daha uzak mesafedeki köyler için Komisyon kararına bakılır. Köyün ortak malı olan taşınır, taşınmaz mallar ile mera, yaylak gibi yerler birleştirilen köy üzerine kayıt edilir.

MADDE 2.- 442 Sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir;

EK MADDE 16.- Yaşadıkları köyü terk etmek ve birleştirilen köye yerleşmek isteyen köylülerin yazılı başvurusu ile Köy Yerleşme Alanı Tespit Komisyonunun tespit ettiği alan Toplu Konut İdaresi Başkanlığınca Tarımköy projesi kapsamında değerlendirilerek yeni konutlar yaptırılır. Tüzel kişiliği lağvedilen köyün ismi Tarımköy projesinde oluşturulan toplu konutlara verilerek yaşatılır.

Madde 3 - Bu Kanun yayımtarihinde yürürlüğe girer.

Madde 4 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

